

Mál nr. 204/2015**M****og****vátryggingafélagið X v/ slysátryggingarliðs greiðslukortatryggingar.****Tilkynning um vátryggingaratburð skv. 1. mgr. 124, gr. laga um vátryggingarsamninga.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 27.5.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 25.6.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 8. janúar 2012 varð M fyrir alvarlegu slysi er hann féll af þakhæð húss á Kanaríeyjum. Hlaut hann m.a. höfuðkúpubrot, heilaáverka og hryggbrot. Hann var fluttur á sjúkrahús á eyjunum þar sem hann gekkst undir aðgerð og lá meðvitundarlaus í 10 sólarhringa. Hinn 13. janúar 2012 var slysið tilkynnt m.a. til vátryggingafélagsins Y og SOS International (SOS) sem er sérhæft neyðarþjónustufyrirtæki í Kaupmannahöfn sem annast fyrir íslensk vátryggingafélög, svo sem X og Y, flutning sjúkra og slasaðra til Íslands. Hinn 25. janúar 2012 var M svo fluttur með sjúkraflugi til Íslands og lagður inn á sjúkrahús í Reykjavík. M fékk greiddar bætur úr frítímaslysátryggingarlið heimilistryggingar hjá Y. Einnig virðist mega ráða af gögnum málsins að heimflutningur M frá Kanaríeyjum hafi verið greiddur úr vátryggingu hans hjá Y.

Með skriflegri tilkynningu 7. október 2014 gerði M kröfu um bætur úr greiðslukortatryggingu sem hann hafði í gildi hjá X. X hafnaði kröfu M, á þeirri forsendu að slysið hafi verið tilkynnt félaginu of seint og réttur M til bóta úr vátryggingunni því fallinn niður, sbr. 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Samkvæmt 63. gr. laganna er óheimilt, nema annað sé tekið fram, að víkja frá ákvæðum II. hluta laganna sem fjallar um persónutryggingar, þ. á m. 124. gr., með samningi ef það leiðir til lakari stöðu þess sem öðlast kröfu á hendur félaginu samkvæmt vátryggingarsamningi. Af þessu ákvæði leiðir að víkja má frá ákvæðum laganna ef það hefur í för með sér betri stöðu þess sem á kröfu á hendur félaginu.

Í 4. gr. í vátryggingarskilmálum greiðslukortatryggingar þeirrar sem hér á í hlut er fjallað um ferðaslysátryggingu og sjúkrakostnað. Í gr. 4.8.1 segir að viðlaga- og sjúkraþjónusta SOS INTERNATIONAL sé veitt allan sólarhringinn. Í ákvæðinu segir enn fremur að slysa- og sjúkraþjónustan sé hluti af sjúkrakostnaðarþætti vátryggingarinnar. Fyrir aðra þjónustu sem SOS INTERNATIONAL veiti sé öll ráðgjöf látin ókeypis í té, en innheimt sé fyrir veitta aðstoð á kostnaðarverði. Jafnan skuli tilkynna SOS INTERNATIONAL svo fljótt sem verða má um alvarleg slys eða sjúkleika vátryggðs sem er á ferðalagi erlendis og taka fram að hann sé tryggður af MASTERCARD. Í 8. gr. skilmálanna eru almenn ákvæði, en skv. gr. 8.1 ber að tilkynna félaginu þegar í stað um slys eða hvers kyns önnur atvik sem kunna að leiða til kröfu á félagið. Ekki er þess getið í skilmálunum að engin tengsl séu á milli þeirrar tilkynningarskyldu sem kveðið er á um í gr. 4.8.1 og þeirrar sem getið er í gr. 8.1. Þegar litið er til þess að tilkynna skal SOS um alvarleg slys eða sjúkleika vátryggðs þegar hann er á ferðalagi erlendis verður að líta á tilkynningarskyldu þessa, í þeim tilvikum þegar hún á við, sem sértæka tilkynningu sem jafngildir tilkynningu skv. 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004. Af hálfu M var SOS tilkynnt um slysið 13. janúar 2012, svo sem fyrr greinir, á þann hátt sem skilmálarnir mæla fyrir um. M hafði því fullnægt þeirri tilkynningarskyldu sem á honum hvíldi samkvæmt vátryggingarsamningi þeim sem í gildi var hjá X. Ekki verður séð að það verði rakið til atvika sem M verður kennt um að X barst fyrst vitneskja um slysið í október 2014. Að svo vöxnu telst M eiga óskoraðan rétt til bóta úr slysátryggingunni hjá X.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingarlið greiðslukortatryggingar hjá X.

Reykjavík, 30. júlí 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.